

Zaklínej se třeba ďáblem

Václav Neckář

Zaklínej se třeba ďáblem
přesto jako v jabku padlém
červ ve mně hlodá a bodá
a já už ti nevěřím,
ne, ne, ne, ne.

I když nežijeme v ráji,
ve tvých slovech had se tají,
ten had mě ničí jak syčí
a pak už ti nevěřím.

I když nosíš tvář anděla,
svatozář ti pryč zmizela,
myslím, že ti víc slušela,
nežli tvůj prolhaný pláč, jé-je-jé.

Zaklínej se třeba ďáblem
přesto jako v jabku padlém
červ ve mně hlodá a bodá
a já už ti nevěřím, ne, ne,
já už ti nevěřím.

I když nosíš tvář anděla...

Zaklínej se třeba ďáblem
přesto jako v jabku padlém
červ ve mně hlodá a bodá
a já už ti nevěřím, ne, ne,
já už ti nevěřím.

Ne, ne, já už ti nevěřím,
ne, ne, já už ti nevěřím,
ne, ne, já už ti nevěřím...